

9. Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΜΑΧΗ ΚΑΙ Η ΠΡΩΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Θεωρούντες δε την παρρησίαν του Πέτρου και Ιωάννου, και πληροφορηθέντες ότι είναι άνθρωποι αγράμματοι και ιδιώται, εθαύμαζον, και ανεγνώριζον αυτούς ότι ήσαν μετά του Ιησού.» Πράξεις 4/δ' 13.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Πράξ. 1/α' 6-8, 2/β' 5-12, Γέν. 11/ια' 1-9, Πράξ. 4/δ' 1-30, 7/ζ' 54, 10/ι' 12-29.

Το μεγαλύτερο εμπόδιο του Ιησού με τους μαθητές Του ήταν οι απόψεις που είχαν ήδη σχηματίσει. Οι μαθητές δεν έδιναν προσοχή στα λόγια του Ιησού όσον αφορά το Ποιος ήταν, γιατί δεν ταίριαζαν με τις δικές τους απόψεις. Ακόμη και στην ανάληψη, Τον ρώτησαν πότε θα γίνει η απελευθέρωση των Ισραηλιτών από τους Ρωμαίους.

Μετά από δέκα μέρες προσευχής και συναδέλφωσης στην παρουσία του Θεού, οι προϋδεασμένες γνώμες τους άρχισαν να αντικαθίστανται από την αλήθεια, και οι μαθητές ήταν πλέον έτοιμοι να ακούσουν τι είχε να τους πει ο Θεός. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για τα θαυμάσια γεγονότα της Πεντηκοστής.

Φυσικά, η εκκλησία εξακολουθούσε να έχει πολλές προκλήσεις από τους θρησκευτικούς ηγέτες που ήταν αποφασισμένοι να σταματήσουν τη δράση της εκκλησίας, όπως έκαναν και με τον Ιησού. Αυτήν την εβδομάδα θα δούμε την Μεγάλη Διαμάχη να εκδηλώνεται ανοικτά από ανθρώπους στην ηγεσία, οι οποίοι καθοδηγούνται από τον Σατανά θέλησαν να σιγήσουν την αλήθεια. Θα την δούμε όμως να εκδηλώνεται και πιο ανεπαίσθητα, στο πιο σημαντικό μέρος: στην ανθρώπινη καρδιά.

Κυριακή 21 Φεβρουαρίου

ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΑΡΧΗΣ

Για 40 μέρες μετά την ανάστασή Του, ο Ιησούς συναντούσε τους μαθητές για να τους διαβεβαιώσει για την ανάστασή Του και να τους βοηθήσει να κατανοήσουν καλύτερα τη βασιλεία του Θεού (Πράξ. 1/α' 3, Α' Κορ. 15/ιε' 4-7). Ωστόσο, λίγο πριν την ανάληψη του Ιησού, εκείνο που τους απασχολούσε ήταν το πότε θα τους ελευθέρωνε από τους Ρωμαίους (Πράξ. 1/α' 6).

Οι δικές τους απόψεις για το τι έπρεπε να γίνει ήταν τόσο ισχυροποιημένες που δεν άκουγαν τον Ιησού. Ακόμη και μετά από τρεις μήνες χρόνια διδασκαλίας, είχαν πολλές λανθασμένες απόψεις που έπρεπε να εγκαταλείψουν.

Διαβάστε Πράξ. 1/α' 6-8. Πώς αντιμετώπισε ο Ιησούς αυτήν τους την άγνοια;

.....
.....
.....
.....
.....

Ο Ιησούς εστίασε στο πραγματικό ζήτημα: Η ενδυνάμωση από το Άγιο Πνεύμα ήταν πολύ πιο σημαντικό θέμα από οποιαδήποτε πολιτικό ζήτημα.

Και ενώ έβλεπαν την ανάληψη του Ιησού στον ουρανό, δύο λευκοντυμένοι άνδρες τους μίλησαν για την επιστροφή του Ιησού. Κατά τον ίδιο τρόπο που αναλήφθηκε στον ουρανό, θα ερχόταν και πάλι στη γη ως Βασιλιάς. Εκείνη η ημέρα όμως θα ξεπεράσει κατά πολύ τις προσδοκίες τους – γιατί θα έρθει ως Βασιλιάς του σύμπαντος και όχι ως επίγειος βασιλιάς. Οι έντεκα μαθητές επέστρεψαν από το Όρος των Ελαιών γεμάτοι αναμνήσεις και καρδιά πλημμυρισμένη από αλήθειες που τους είχε φανερώσει ο Ιησούς. Χρειάζονταν όμως κάτι περισσότερο. Ο Ιησούς τους είχε πει να περιμένουν μέχρι να βαπτιστούν με Άγιο Πνεύμα (Πράξ. 1/α' 4,5), γιατί μπορεί ο εχθρός να είχε ηττηθεί, παρόλα αυτά χρειαζόνταν όμως δύναμη για να φέρουν εις πέρας την αποστολή που τους είχε αναθέσει.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Πράξ. 1/α' 14. Ποια μεγάλη διαφορά βλέπουμε στη σχέση των μαθητών συγκριτικά με το παρελθόν (Ματθ. 20/κ' 20-24), και τι μήνυμα υπάρχει για εμάς; Πώς μπορούμε να παραμερίσουμε το εγώ και να ετοιμαστούμε για Πνεύμα Άγιο;

Δευτέρα 22 Φεβρουαρίου

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

Για δέκα ημέρες οι ακόλουθοι του Ιησού προσεύχονταν, αναλογιζόμενοι τις εμπειρίες τους με τον Ιησού, υπό το φως της Αγίας Γραφής. Με ταπεινοφροσύνη αποδέχτηκαν ο ένας τον άλλον και άφησαν τελικά το Άγιο Πνεύμα να τους εντυπώσει την αλήθεια. Όπως το Πνεύμα «εφέρετο επί της επιφανείας» στην Δημιουργία, κατά τον ίδιο τρόπο δόθηκε με τη μορφή πύρινων γλωσσών στον καθένα τους (Πράξ. 2/β' 2,3). Ήταν μία νέα αρχή, μία νέα δημιουργία.

Διαβάστε Πράξ. 2/β' 5-12. Ποια η σημασία αυτού του γεγονότος όπως περιγράφεται σ' αυτά τα εδάφια; Συγκρίνετε με Γέν. 11/α' 1-9.

.....
.....
Λίγο καιρό μετά τον κατακλυσμό, οι άνθρωποι θέλησαν να κτίσουν έναν πύργο που θα έφτανε μέχρι τον ουρανό. Για να εμποδίσει αυτήν την αλαζονική και ανόητη προσπάθεια, καθώς και την εξάπλωση του κακού, ο Θεός έφερε σύγχυση στη γλώσσα τους και τους διασκόρπισε «επί πρόσωπον πάσης της γης» (Γεν. 11/α' 1-9).

Στην Πεντηκοστή, ο Θεός έκανε το αντίθετο. Οι άνθρωποι ήταν έτοιμοι να διακηρύξουν τα καλά νέα ότι το κακό μία μέρα θα εξλειφθεί για πάντα.

Άνθρωποι «από παντός έθνους των υπό τον ουρανό» βρισκόνταν στην Ιερουσαλήμ εκείνη την ημέρα (Πραξ. 2/β' 5, συγκρίνετε με τον διασκορπισμό στον πύργο της Βαβέλ), και συγκεντρώθηκαν κατάπληκτοι καθώς άκουγαν τους μαθητές να μιλούν τη γλώσσα τους (Πραξ. 2/β' 6-11).

Ο Πέτρος χρησιμοποιεί αυτό το γεγονός ως ευκαιρία να τους μιλήσει. Αναφέρεται στην δωρεά του Αγίου Πνεύματος που θα προετοίμαζε τον λαό να συναντήσει τον Θεό (Πράξ. 2/β' 17-21). Δείχνει την πραγματική έννοια της αποστολής του Μεσσία που σταυρώσανε (Πράξ. 2/β' 23). Και «ήλθεν εις κατάνυξιν η καρδια αυτών» (εδ. 37) και 3.000 άνθρωποι βαπτίστηκαν και ενώθηκαν στους μαθητές (Πράξ. 2/β' 41).

ΣΚΕΨΗ: Εκείνοι που υπό την επιρροή του Σατανά συναίεσαν στο θάνατο του Ιησού, τώρα υπό την επιρροή του Αγίου Πνεύματος πίστεψαν σ' Εκείνον. Τι μας λέει αυτό για τη δύναμη του Θεού, όχι μόνο να συγχωρεί τις χειρότερες αμαρτίες αλλά και να αλλάζει τις πιο σκληρές καρδιές;

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΣΑΔΔΟΥΚΑΙΟΥΣ

Διαβάστε Πράξ. 4/δ' 1-30. Πώς εκδηλώνεται εδώ το θέμα της Μεγάλης Διαμάχης; Πώς αυτό αποτελεί παράδειγμα μόνο του τι γίνεται στην ιστορία; Πώς εργάζεται ο Σατανάς, και πώς ο Κύριος;

.....
.....
.....
.....
.....

«Οι ιερείς και οι ηγήτορες του λαού έβλεπαν ότι ο Χριστός εγκωμιάζονταν περισσότερο από αυτούς. Όταν οι Σαδδουκαίοι που δεν πίστευαν στην ανάσταση άκουσαν τους αποστόλους να κηρύττουν ότι ο Χριστός είχε αναστηθεί από τους νεκρούς, εξοργίσθηκαν. Αντιλήφθησαν καλά ότι αν αφήνονταν οι απόστολοι ανενόχλητοι να κηρύττουν τον αναστηθέντα Σωτήρα και να κάνουν θαύματα στο όνομά Του, τότε η δική τους διδαχή ότι δεν υπάρχει ανάσταση θα απορρίπτονταν από όλους και η αίρεση των Σαδδουκαίων θα έπαυε να υφίσταται.» Ε. Χουάιπ, Π.Α. σ. 65.

Αυτό που εξόργισε ακόμη πιο πολύ τους ηγέτες ήταν το θαύμα που έκανε ο Κύριος μέσω του Πέτρου (δείτε Πράξ. 3/γ' 1-10). Οι ιερείς δεν το περίμεναν από ανθρώπους που ήταν «αγράμματοι και ιδιώται» (Πράξ. 4/δ' 13). Διέταξαν τους μαθητές να μη διδάξουν στο όνομα του Ιησού (Πράξ. 4/δ' 18). Ωστόσο, εκείνοι δεν δέιλιασαν.

Αντιθέτως, μόλις ελευθερώθηκαν συναντήθηκαν με τους υπόλοιπους μαθητές και δόξασαν τον Θεό (Πράξ. 4/δ' 24). Προσευχήθηκαν να έχουν περισσότερο θάρρος και ο Θεός να κάνει περισσότερες θεραπείες και θαύματα (Πράξ. 4/δ' 29,30). Δεν χρειάστηκε να περιμένουν πολύ. Η φήμη των μαθητών ολοένα και εξαπλωνόταν και οι άνθρωποι έφερναν τους σωματικά και πνευματικά ασθενείς για θεραπεία. Κάθε φορά που η σκιά του Πέτρου έπεφτε επάνω τους, πλήθη θεραπεύονταν (Πράξ. 5/ε' 15,16).

Και πάλι βλέπουμε πώς διενεργείται η Μεγάλη Διαμάχη: Αδίστακτοι ηγέτες προσπαθούν να εμποδίσουν την αλήθεια, πιστοί μελετούν την Αγία Γραφή και προσεύχονται για Θεϊκή δύναμη, άρρωστοι θεραπεύονται και ψυχές οδηγούνται στον Χριστό. Όπως κι αν εξελίσσονταν τα πράγματα, δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε πως η Μεγάλη Διαμάχη θα ολοκληρωθεί και η τελική νίκη θα είναι δική μας, επειδή όλα όσα έκανε ο Ιησούς για τους ανθρώπους είναι εξασφαλισμένα.

Τετάρτη 24 Φεβρουαρίου

Ο ΛΙΘΟΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Οι μαθητές δεν ήταν οι μόνοι που αντιπαρατέθηκαν με την Ιουδαϊκή θρησκευτική ηγεσία τα πρώτα χρόνια της εκκλησίας. Ο Στέφανος που ήταν «πλήρης πίστεως και δυνάμεως, (και) έκαμνε τέρατα και σημεία μεγάλα εν τω λαώ» (Πράξ. 6/ς' 8), φέρθηκε ενώπιόν τους. Η μαρτυρία του ήταν τόσο δυνατή που οι κατήγοροί του έφεραν ψευδείς κατηγορίες και ψευδομάρτυρες εναντίον του στο συνέδριο (Πράξ. 6/ς' 9-14).

Στις Πράξ. 7/ζ' 2-53 ο Στέφανος δίνει μία ισχυρή μαρτυρία στους κατηγορούς του. Διαβάστε Πράξ. 7/ζ' 54 όπου αναφέρεται ότι «κατεκόπτοντο τας καρδίας αυτών» δείχνοντας έτσι πως είχαν ελεγχθεί από τα λόγια του. Στις Πράξ. 2/β' 37-41, σε μία παρόμοια περίπτωση, υπήρχαν και άλλοι που είχαν ελεγχθεί από τα λόγια των μαθητών. Ποια ήταν η διαφορά ως προς την ανταπόκριση σ' αυτήν την κατηγορία, και πώς αυτό μας δείχνει πόσο σημαντικό είναι να υποτάξουμε την καρδιά μας στον Θεό;

.....
.....
.....

Και οι απόστολοι έλεγχαν τους ηγέτες, ο Στέφανος ωστόσο, λιθοβολήθηκε από ένα εξαγριεμένο πλήθος. Ο θάνατος του Στεφάνου σηματοδοτήθηκε από την συντονισμένη προσπάθεια του Σατανά να εξαφανίσει την εκκλησία. Μέχρι εκείνη τη στιγμή οι ακόλουθοι του Ιησού είχαν δεχθεί απειλές αλλά ο Στέφανος ήταν ο πρώτος που θανατώθηκε. Εξάλλου, εάν ο Σατανάς χρησιμοποίησε τους ηγέτες για να θανατώσει τον Ιησού, τότε και οι ακόλουθοί Του δεν θα μπορούσαν να περιμένουν κάτι καλύτερο. Φυσικά, όπως φαίνεται στην πορεία της Μεγάλης Διαμάχης, ο Κύριος θα έφερνε την τελική νίκη.

«Μετά το θάνατο του Στεφάνου, ο Σαύλος εκλέχθηκε μέλος του Ιερατικού Συμβουλίου σε αναγνώριση του ρόλου που έπαιξε στην περίπτωση εκείνη. Για ένα διάστημα χρησίμευε σαν ισχυρό όργανο στα χέρια του Σατανά για να συνεχίσει την ανταρσία του κατά του Υιού του Θεού. Σε λίγο όμως ο αμείλικτος αυτός διώκτης έμελλε να χρησιμοποιηθεί για την ανοικοδόμηση της εκκλησίας την οποία τώρα σώριζε κατά γης. Κάποιος Ισχυρότερος από τον Σατανά είχε διαλέξει το Σαύλο να πάρει τη θέση του μάρτυρα Στεφάνου, να κηρύξει και να υποφέρει για το όνομά Του και να σκορπίσει από άκρη σε άκρη τις σωτήριες αγγελίες μέσω του αίματός Του.» Ε. Χουάιτ, Π.Α. σ. 87.

Πέμπτη 25 Φεβρουαρίου

ΑΛΛΑΓΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ

Το πρόβλημα με τους μαθητές δεν ήταν μόνο οι απόψεις τους που τους εμπόδιζαν να κατανοήσουν τις διδασκαλίες του Ιησού, αλλά και οι εθνικές προκαταλήψεις τους. Για παράδειγμα, στην περίπτωση της Σαμαρείτισσας οι μαθητές εξεπλάγησαν που Τον είδαν να μιλάει μαζί της (Ιωάν. 4/δ' 27).

Επίσης, στην περίπτωση του Κορνήλιου, του Ρωμαίου εκατόνταρχου στην Καισάρεια, οι εθνικές προκαταλήψεις τους βγήκαν και πάλι στην επιφάνεια. Ο Κορνήλιος ήταν «ευνουχιστής και φοβούμενος τον Θεόν» (Πράξ. 10/ι' 2) και «μαρτυρούμενος υπό όλου του έθνους των Ιουδαίων» (εδ. 22). Ένας άγγελος τού είπε να φέρει τον Πέτρο από την Ιόππη (εδ. 22, δείτε επίσης εδ. 3-8). Εντωμεταξύ, στην Ιόππη ενώ ο Πέτρος προσευχόταν, βλέπει ένα περίεργο όραμα. Ο ουρανός ανοίγει και κάτι σαν ένα μεγάλο σεντόνι κατεβαίνει μπροστά του. Σ' αυτό υπάρχουν όλων των ειδών τα «ακάθαρτα» ζώα, και του δίνεται η διαταγή να σφάξει και να φάει από αυτά (εδ. 9-14).

Ποια ήταν η αντίδραση του Πέτρου όταν του ειπώθηκε να φάει «ακάθαρτα», και ποια ήταν η σημασία του οράματος; Πράξ. 10/ι' 12-29.

.....
Μ' αυτό το όραμα ο Θεός ήθελε να διδάξει ένα σημαντικό μάθημα στον Πέτρο. Πολλοί θεωρούν πως μ' αυτό το όραμα ο Θεός άλλαξε τους διατροφικούς κανόνες και επέτρεψε στους ανθρώπους να τρώνε ό,τι θέλουν. Ωστόσο, δεν ήταν αυτό το μάθημα που έλαβε ο Πέτρος, ο οποίος αρχικά αναρωτήθηκε για την σημασία του οράματος (Πράξ. 10/ι' 17). Όταν έφθασαν οι απεσταλμένοι του Κορνήλιου, το Άγιο Πνεύμα είχε ήδη εξηγήσει και παροτρύνει τον Πέτρο να τους ακολουθήσει (Πράξ. 10/ι' 19-23). Στη συνάντησή του με τον Κορνήλιο είχε πλέον κατανοήσει το όραμα που είχε. Ο Χριστός είναι ο Σωτήρας όλου του κόσμου. Και οι Εθνικοί είναι εξίσου πολύτιμες ψυχές για τις οποίες ο Χριστός σταυρώθηκε (Πράξ. 10/ι' 34-48). Ο Πέτρος διδάχτηκε αυτό που όλοι χρειάζεται να μάθουμε. Εν Χριστώ όλα τα εμπόδια καταρρίφθηκαν και οι διαφορές μεταξύ Ιουδαίων και Εθνικών, μεταξύ όλων των ανθρώπων, δεν υπάρχουν «αλλ' εν παντί έθνει όστις φοβείται αυτόν, και εργάζεται δικαιοσύνην, είναι δεκτός εις αυτόν» (Πράξ. 10/ι' 35).

ΣΚΕΨΗ: Είναι υπέροχο να ξέρουμε ότι είμαστε όλοι εν Χριστώ. Δυστυχώς όμως, ακόμη και στην εκκλησία δεν αισθανόμαστε πάντοτε έτσι στην καρδιά μας. Πώς μπορούμε να αναγνωρίσουμε τις προκαταλήψεις που έχουμε; Πώς μπορούμε, με

τη δύναμη του Θεού να τις ξεπεράσουμε;

Παρασκευή 26 Φεβρουαρίου

Δύση ηλίου: 18:14'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Αναλογιστείτε τι έχουν επιτύχει οι άνθρωποι με την ελευθερία που έχουν. Πόνος, κακό, αμαρτία, θλίψη, θάνατος, όλα ξεκίνησαν από κατάχρηση αυτής της ελευθερίας. Έτσι, η εξέλιξη της Μεγάλης Διαμάχης στον κόσμο μας επηρεάζεται κατά ένα μεγάλο μέρος από το πώς χρησιμοποιούν οι άνθρωποι αυτό το πολύτιμο δώρο (ο Σταυρός δείχνει το κόστος) της ελευθερίας. Όπως είδαμε αυτήν την εβδομάδα, κάποιοι όταν ήρθαν αντιμέτωποι με το ευαγγέλιο μετάνοησαν και έδωσαν την καρδιά τους στον Ιησού, ενώ άλλοι προτίμησαν να θανατώσουν τους αγγελιοφόρους Του. Η ελευθερία είναι ένα πολύτιμο δώρο, αλλά πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί στο πώς το χρησιμοποιούμε.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Αναμφίβολα, η Καινή Διαθήκη δίνει έμφαση στο ότι όλοι είμαστε εν Χριστώ. Αυτή είναι μία πολύ ισχυρή ιδέα που για την εποχή της ήταν ιδιαίτερα ριζοσπαστική. Δυστυχώς, ακόμη και τώρα στον 21^ο αιώνα υπάρχει έντονη εθνική και φυλετική προκατάληψη. Μόνο ο Θεός ξέρει το μέγεθος αυτού του κακού. Και παρότι αυτό είναι κάτι που υπάρχει στον κόσμο, τι συμβαίνει στην εκκλησία μας; Πώς εκδηλώνεται; Γιατί αυτή η αντιμετώπιση αντιτίθεται στις θεμελιώδεις διδασκαλίες του ευαγγελίου;
2. Υπάρχουν στιγμές που όλοι ελεγχόμαστε από το Άγιο Πνεύμα. Πώς αντιδράτε αυτές τις στιγμές; Στην πραγματικότητα, είναι οι στιγμές που η Μεγάλη Διαμάχη μαίνεται στην καρδιά μας. Πώς δείχνει η επιλογή μας, όταν ελεγχόμαστε από το Άγιο Πνεύμα, σε ποια πλευρά βρισκόμαστε;